



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque**

**Coster, Franciscus**

**Antverpiæ, 1587**

25 De modo cognoscendi; an simus in via ad cælum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

DE MODO COGNOSCENDI,

*an simus in via ad celum.*

**F**RVSTRA de tanta calorū gloria meditamur, multaque cognoscimus, si aliis cognoscamus, non nobis: hoc est, si non teneamus viam quæ ducit ad illam gloriam. & quidem nescit homo vtrum amore an odio dignus sit: quia tamen monet Apostolus Petrus, vt certam nostram vocacionem electionemque faciamus: & B. Paulus affirmat, Spiritum sanctum reddere testimoniū spiritui nostro, quod simus filij Dei, indicia quædam habere possumus, quibus inducamur vt sperem⁹ confidamusque, nos esse in via recta ad vitam æternam. quorum primum est serenitas conscientia, & quies interna, iuxta illud B. Ioannis: Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiducia habemus ad Deum. Cæterum quia de se B. Paulus loquitur, Nihil mihi cōsciū sum, sed non in hoc iustificatus sum: non in omni nec in sola illa interna pace & tranquillitate est acquiescendum: quandoquidem David in grauissimis peccatis, adulterio & homicidio, totis nouem mensibus; & in peccato superbię numerati populi totis sex mēibus sine vllis conscientia stimulis videtur hæsisse. Sed hæc quies mentis, de qua loquimur, ex eo proficisci debet, quod quis post diligentem, & quotidianam actionum suarum considerationem, nihil in se inueniat quod diuinæ legi repugnet, firmumque propositum

*Eceles. 9.*

*2. Pet. 1.*

*Rom. 8.*

*1. Ioan. 3.*

*1. Cor. 4.*



concipiat, nihil quod Deo ingratum sit, admittendi, & nihilominus frequenti confessione, leuiora peccata delet, seseque crebra sanctissimæ Eucharistiæ perceptione aduersus peccata communiat. Quisquis tunc serenitatem animi sentit, firmiter speret sibi iam locum esse in cælis constitutum.

Secundum est, in domâdis passionibus animæ progressum fecisse, atq. dum præsentem diem cum præcedentibus confers, in te mutationem experiri, vt tametsi non omnino extincti sint motus perturbationum; sint tamen ita repressi, vt non te iam regant & ferant, sed à te regantur, & comprimantur: ad exemplum paralytici illius, quæ Christus curauit: is namque à lecto in firmus portabatur, sanus autem lectum suum ipse portauit. Danda igitur tibi esset opera, vt vitiis prauisq. inclinationibus animum tuum liberet (sunt enim sordes quibus purgandus est animus, si Christum in animo tuo præsentem habere desideras) earumq. loco virtutes compares, charitatem, benignitatem, patientiam, bonitatem: quæ cum sint fructus diuini Spiritus, declarant suam præsentiam Spiritû sanctum adesse, sicut ex fructibus arboris intelligitur arbor viuere.

Tertium est, si bona ista terrena contempnas & flocci pendas, diuitias, honores, vanitates, & quicquid mûdani homines magni ducunt, & contra delecteris iis quæ Christus Dominus amplexus est & commendauit, cõtempnum pro Dei amore, castitatem, vitæ asperitatem,

*Matt. 9.*

*Galat. 5.*



tatem, alterius voluntati & iudicio parere. Quemadmodum D. Paulus omnia arbitraba- *Philip. 3.*  
 tur vt stercora, & in tribulationibus suis gau- *Galat. 6.*  
 debat ac gloriabatur: Mihi, inquit, mūdus cru-  
 cifixus est. Hoc est, quemadmodum viatores  
 carnificinam aliquam prætergredientes, à ca-  
 dauere cruci affixo adhuc fætete nares faciēq̄.  
 auertunt, & ne fætore lædantur festinanter  
 transeunt: ita mihi abominationi est mūdus, à  
 quo satius multò fuerit cogitationes animū-  
 que auertere, ne noceat, quàm eius voluptati-  
 bus recreari.

Quartum est, desiderium vitę cęlestis, si cum *Philip. 1.*  
 B. Apostolo cupias dissolui & esse cū Christo,  
 non more illorū qui pusillanimitate & impa-  
 tientia molestias refugiunt, quas in mūdo pa-  
 ti coguntur, sed amore præsentię Christi. Ille  
 igitur certa spe æternę beatitudinis conse-  
 quendę teneatur, qui frequenter de futura vi-  
 ta cū voluptate & desiderio cogitat, ad illam  
 anhelat, illuc bona sua præmittit, in illā om-  
 nem suam consolationem differt. Quemad-  
 modū vitatores faciunt, qui immaturas vvas  
 non carpunt, ne tempore vindemię nullas ha-  
 beant maturas: sed patienter vsque ad autum-  
 num expectant, cum quòd immaturę den-  
 tibus stuporem inducant, tum quòd in vinde-  
 mia dulce ex ipsis vinum exprimatur. Tu er-  
 go, cuius animum subinde deliciarum cupi-  
 ditas titillat, ne dubites, frueris deliciis vbi  
 maturuerint: in hoc mundo nocent, parumper  
 itaq. expecta, & in autumnum, hoc est in fu-  
 turam



282 CHRISTIANAR. INST. LIB. III.  
turam vitam omnem cogitationem tuā con-  
uertere; ibi nihil deest honoris, pulchritudinis,  
suauitatis, diuitiarum, voluptatum.

Quintum est, tribulationes & molestias in  
hac vita pro iustitia sustinere, hoc est, crucem  
Christi ferre. Via quæ ad cælum ducit, cruce  
Christi ab aliis viis discernitur, in quibus non  
Christi, sed latronum, furum, aliorumque im-  
piorum hominum sunt patibula. Si igitur re-  
ctè viuens, nihilq. præter Deum quærens af-  
fligaris, optimè sperandum tibi est de præmio  
æterno, & valde notanda sunt verba Rapha-  
elis Angeli, quibus in hunc modum Tobiam  
virum alioquin sanctissimum consolabatur.

Tob. II.

Quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt ten-  
tatio probaret te. Quasi dicat, qui diuitiis cō-  
moditatibusque carnis affluunt, & rebus se-  
cundis constanter vtuntur, nullisq. premun-  
tur aduersitatibus, illis metuendum est, ne bo-  
na illorum opera hoc fœlici rerum omnium  
successu compensentur: sed qui malis vrgetur  
& vexatur in hoc mundo, is gaudeat, quia  
merces ipsi bonorum operum copiosa in cæ-  
lis conseruatur.

CHRIS-